

PRÆDIKEN JULEAFTEN 2021

VESTER AABY KL. 16.00

Tekster: Es. 9,1-6a; Luk. 2,1-14

Salmer: 94,104,119,120

Juleaften handler om hemmeligheder. I hvert fald også om hemmeligheder. Mon ikke alle vi, der er kommet i kirke her i aften sidder og ved noget, som andre ikke ved.

Jeg tænker på julegaverne. I løbet af december har vi været ude for at handle, og på et tidspunkt har vi bedt om tid for os selv, eller i hvert fald tid, hvor dem, der skulle have gaverne ikke måtte komme med. Og vi har prøvet at være overraskede over få det ønske fra andre.

Nu ligger resultatet så pakket ind under juletræet som en kærlighedshandling mod et andet menneske.

Et resultat, der indtil videre er usynligt for modtageren. Men som vækker såvel glæde som en lille uro hos såvel giver som modtager.

For vi kender jo godt det gamle ord om, at det er sjovere at give end at modtage.

På en bestemt betingelse ganske vist: At vi rammer rigtigt.

For her kan der være meget på spil. Her med gaven i hånden vover vi os frem med noget, der i bund og grund er ment som et bevis på kærlighed, men som også i sig rummer risikoen for, at det bliver modtaget på en anden måde end det var tiltænkt.

Vi vover os frem med meget mere end gaverne. Vi sætter os selv på spil.

Vi kommer ikke uden om, at ordet ”at vove” desværre har været en del af juleforberedelserne igen i år. Vi har husket mundbind og håndsprit og vi har endnu en gang gjort det modsatte af det, der ellers er julens inderste kerne: Vi har holdt afstand.

Og i aften har vi så vovet os i kirke.

Et eller andet sted inden i os, lidt eller meget efter gemyt, sidder der nemlig en uro for den lille usynlige hadegave, der flourer også i denne jul. Jeg siger ikke, hvad det er, men desværre er det nok en af de gaver, vi **har** gættet.

For det er jo det, der ikke må ske med de gaver, vi selv bestemmer over. De må ikke gættes, før de pakkes op.

Den gave, vi alle får i aften, når vi hører Juleevangeliet har unægtelig været pakket op i et stykke tid. Hvis vi skal følge vores tidsregning er det 2021 år siden Josef og Maria nåede frem til stalden i Betlehem og tiden kom, hvor hun skulle føde. Så den er der vel ikke meget overraskelse i?

Eller hvad?

Der er i hvert fald en ting, der er sikker: Hvis der er noget, der overrasker i dagens evangelietekst, Juleevangeliet hos evangelisten Lukas, så er det ikke fordi der er kommet noget nyt til i teksten.

Men måske er der kommet noget nyt til hos os, der **hører** den? Måske er der kommet et nyt familiemedlem til i årets løb, eller et år, der er lagt til har åbnet øjnene endnu mere for julens under.

Eller omvendt alderen har lært en og anden at kigge bag om sløret.

Endelig er der også familier, der må savne et medlem ved bordet denne juleaften.

Og så er der altså den der julehadegave, som vi alle sammen inderligt gerne vil have byttet.

Men det er alt sammen noget, der sker på vores side af juleevangeliet. Modtagersiden. For ordene fra Lukasevangeliet, budskabet om, at i dag er der født os en Frelser i Davids by bliver ikke ændret af alt det, der sker hos os.

Det kan alene ændre vores måde at høre budskabet på.

Den er det ikke sikkert, vi kan gøre noget ved. Men vi kan måske alligevel tænke lidt over det i aften. Mange følelser kommer i spil, når det er juleaften, og de fleste af dem er fuldt forståelige, hvad enten de så er glædelige eller sørgelige.

Der er et ord, som jeg særlig lagde mærke til, da jeg læste Juleevangeliet før jeg skulle skrive denne prædiken.

Det er ordet egn. Vi får at vide, at der var hyrder i den samme egn.

Eller for at fortælle det fra den modsatte side: Det sted, hvor Jesus blev født som menneske Julenat, var nogle hyrderes hjemegn. Det var menneskers hjemegn.

Derfor har vi lov til i aften at forestille os, at Jesusbarnet ikke bliver født langt væk, men lige her i Vester Aaby. Det er det, Grundtvig mener, når vi i dag begyndte med hans salme Det kimer nu til julefest, hvor vi synger ”og lad os gå med stille sind, som hyrderne til barnet ind”

For selv om vi kan tale om fremmede egne, og måske savner at kunne rejse til dem, så tror jeg de fleste, når de hører ordet egn og eller kender det, vil tænke på en bestemt egn. Nemlig den egn, de kender bedst.

Det er lige præcis den, vi kalder for hjemegnen. Den egn, der ikke kræver en masse forklaringer og vejskilte eller for den sags skyld GPS, men som vi kan finde rundt i i mørke med øjnene lukkede.

Tryghedens egn. Symbolet på alt det, der kan fjerne vores frygt.

Det er den egn, vi savner, når vi er nødt til at **vove** os i kirke og når vi ikke må dit og ikke må dat.

Det er vores angrebne hjemegn barnet lader sig føde i julenat.

Uden frygt for virus eller jordemodernormeringer.

For det er mennesker, der kan frygte.

Gud kan ikke.

Derfor kan Juleevangeliet i aften bære to vigtige ord med til menneskers hjemegn:

Frygt ikke!

Det støder måske an mod vore egne erfaringer og Brostrøms anvisninger.

Men det er rigtigt nok. Ganske vist som det hedder på eventyrsprog.

Vi skal handle forsvarligt i disse tider. Også juleaften. Men frygt i sig selv. Tom, panisk frygt for, hvad der dog kan se, fører ingen vegne hen. Fører kun til øde egne.

Og det gælder også, når vi i aften pakker de

kærlighedsgerninger ud, der ligger under juletræet. Hvis der er

gættet forkert i størrelsen kan det byttes på mandag, hvis man husker mundbindet, større er ulykken ikke.

Gaver kan ikke bruges til at gøre prøve på kærligheden. Det er en stor glæde, hvis gaven lykkes og den skal man nyde med god samvittighed. Men travlhed og panik i Rosengaardcentret må ikke stå vejen for kærligheden, hvis gaven ikke lige blev det, man havde troet.

Derfor lod Gud sig ikke føde til verden under kontrollerede former, men midt i et totalt kaos forårsaget af en kejser, der ville gøre verden op i antal og mandtal. Med to streger under. For at vise os, at Gud kan være overalt. Også i menneskers vintermørke.

Gud lod sig føde for at vi som mennesker i hans navn kan vove os frem. Række gavehænderne frem og give og modtage. Glæde os til alle hemmelighederne og alt det, de er symbolet på, når det bliver juleaften.

Glædelig Jul.

AMEN